

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 71. Aliud Galliarum Regis Scriptum adversus Cæsarem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI
A.C. 1552.

„cet. Non obscura sunt mea in Cæsa-
rem merita, qui vitam, sanguinem &
„fortunas pro ejus dignitate, ac salute
„tam sæpe, tamque libenter profunde-
„re paratus fui, pro quibus adeo in-
„digne repensa est gratia: nam nuper
„prodiit liber de bello germanico ab im-
„pudenti Circulatore Ludovico Avila
„scriptus Cæsaris permissu, atque adeo
„privilegio Imperiali munitus, in quo
„de Germania tam frigide, & jejune,
„quasi de barbara, & obscura gente,
„mentio fit, ut appareat in nobilissimæ
„gentis opprobrium narrationem præci-
„pue institutam esse. His indignationi-
bus, quæ minime ferendæ sunt homi-
ni libero, & Principi viro, per motus,
consilia cum cæteris Principibus com-
municavi, & vires pro patriæ salute,
ac libertate junxi.

§. LXXI.

*Aliud Galliarum Regis scriptum ad-
versus Cæsarem.*

Hisce duobus Protestantium Scriptis
suum quoque adjecit Henricus II.
Galliarum Rex, qui pro sua etiam par-
te illud per universum Regnum promul-
gare festinabat. (*) In eo Rex cuncta,
quæ

(*) Christianissimus Rex hoc Scriptum
divulgare tenebatur, quia, ut inquit Thuanus
l. c.

Sæcul. XVI.

A C. 1552.

quæ Cæsarem ad turbendam Gallici Regni tranquillitatem machinatum fuisse obtendebat, corradens, ita proferebatur. *Ex quo post Charissimi Parentis mortem regni gubernaculis admotus sum, nihil aliud mihi curæ fuit, quam ut constituta religione publicæ tranquillitati consulere, & amicos, ac fœderatos principes, & populos omni ope sublevarem. eo consilio Scotos sub Regina pupilla tumultuantes, & licentiosa audacia ad rebellionem spectantes compressi, & pristinam Regno dignitatem restitui: cum Helvetiis fidissimis hujus regni amicis fœdus renovavi; ammissa prioribus bellis recuperavi, & Bononia ab Anglis recepta, exulantes cives ad lares suos, & colonos ad agros suos reduxi; arctissimo cum Rege Angliæ fœdere inito*

l. c. Protestantes Principes fœdus cum Galliarum Rege pro tuenda eorum Religione, ac Secta jecerunt: cum autem non modo Germaniæ libertas, sed etiam fidei dignitas, vel maxime a Protestantibus opprimeretur, hinc pro restituenda utriusque dignitate Carolus Imperator, fideique Catholicæ Defensor contra Protestantes gladium stringebat: constanter vero etiam cum summo proprii sui Imperii, ac Regni præjudicio omne cum fidei hostibus fœdus inire recusabat.

Sæc. XVI.
A.C. 1552.

inito armis quæsitâ firmavi, & factâ pace possessiones cuique suas reddidi. Sed ecce, dum in eo sum, ut regnum, & pacem constituam, quo minus tam laudabile propositum prosequi possim, undique insidiis, & occultis machinationibus petor; nec enim obscurum cuiquam esse potest, quid Cæsar in hujus regni perniciem molitus sit, postquam de tumultibus Aquitanicis cognovit, misso, in Angliam Comite Egmondano Burawo, qui regis tutores ad arma contra me capeffenda ex ea occasione incitaturus, pessimum exemplum in suum commodum convertere, quantum in ipso fuit, & voluit, & tentavit: ut vero illustri iudicio se male erga nos affectum proderet Cæsar, Christiernæ Francisci Lotbaringia Ducis viduæ, ac ipsius Sororis Filia auctor fuit, ut Barvensis Principatus, qui sine controversia Gallicæ jurisdictionis est, nomine fidem mihi, quam debet, quamque Superiores Lotaringia Duces hæcenus præstiterunt, præstare recusaret.

Necdum quoque oblitus sum, quam indigne Vogelspergus vir nobili loco natus, sed virtute nobilior, ab amico summa perfidia circumventus, & crudelissimis tormentis subjectus, cum nihil ab eo extorqueri potuisset, quod in invidiam nostram recideret, a castrensibus postre-

mo

mo iudicibus fuerit damnatus, cum non aliud crimini datur, quam quod nobis militasset. Id quomodo stante inter Casarem, & me pace fieri potuerit, aut debuerit, omnibus aestimandum relinquo qui citra odium, aut amorem de hac causa iudicaturi sunt, quid nunc Ringravium, Recrodum, Rifebergum, & Scbertelium commemorem, quos Casar proscripsit, & in quorum capita non aliam ob causam, quam quod mihi militarent, pretium percussoribus constituit, pessimo exemplo hominibus ad caedes ex insidiis faciendas invitatis; his de causis arma sumpsi, & conjunctis cum Germania Principibus consiliis, ac viribus justum & utrisque necessarium bellum suscepi, qua in re nullum aliud compendium, aut emolumentum spectare me Deum testor, quam ut restituta Germaniae dignitate, Saxonem Ducem, & Hassiae Landgravium diuturna & injusta captivitate detentos in libertatem asseram, ex necessitudine antiqua, quae Galliae regibus cum Germaniae Principibus intercedit.

§. LXXII.

Mauritius copiis in aciem educatis Augustam cingens.

Interea Mauritius ad Landgravii Filios
eis collocaturus contendit, datis-
que

Thu. hist.

l. 10.

Steid. l. 24.

p. 875.